

עת"א 18982/05/15 - אברהם לב נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 18982-05-15 לב נ' ועדת השחרורים ואח'
06 אוגוסט 2015
לפני:
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד
כב' השופטת הדס עובדיה
כב' השופטת בלהה טולקובסקי

העותר
נגד
המשיבים
אברהם לב
1. ועדת השחרורים
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר

ב"כ המשיב 2 עו"ד נטלי חגי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה 20 שנות מאסר בגין עבירות מין שביצע בקטינה כבת 9 לאחר שחתך אותה לשם ביצוען וכלא אותה כליאת שווא. כמו כן מרצה העותר את מאסרו בגין הדחה בחקירה ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 28.4.15 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי.

העותר טוען בכתב העתירה ובטיעוניו בפניו כי הוועדה ביססה את החלטתה על מסוכנות העבירה ועל תקופת מאסר נוספת אותה הוא מרצה ומגילו. לטענתו, הערכת המסוכנות של מב"ן שעמדה בבסיס החלטת הוועדה מבוססת על התרשמות אישית, מתעלמת מדבריו ומתרכזת במסוכנות העבירה.

לטענת העותר, מסוכנותו לא נבדקה באמצעים אובייקטיביים, כמו נתונים סטטיסטיים על חזרת עברייני מין לריצוי מאסר והוא מסרב להשתלב בהליך טיפולי בגלל חוסר האמון במב"ן ובגלל היותו מכחיש את ביצוע רוב המעשים נושא מאסרו.

העותר הביע בפנינו נכונות להשתלב בהליך טיפולי מחוץ לבית הסוהר אך רש"א מסרבת לקבל אותו לטיפול.

ב"כ המשיב מתנגד לשחרורו המוקדם של העותר ומצביע על כך שכל גורמי הטיפול המוצעים מעידים על מסוכנותו של העותר, על העדר טיפול ועל העדר תובנה מצד העותר למצבו.

לטענת ב"כ המשיב, רצונו של העותר לקבל טיפול מחוץ לכתלי בית הסוהר נובע מרצונו להשתחרר על תנאי ואינו רצון כנה.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי הסתמכה, ובצדק, על מסוכנותו המינית של העותר כפי שעולה ממעשיו נושא עיקר מאסרו. כך גם הסתמכה הוועדה על האמור בחוות דעת מב"ן שהוצגה בפניה ובפנינו באשר למסוכנותו המינית של העותר שהיא גבוהה לטווח הקצר ולטווח הארוך ובשל מסוכנות זו הוא אינו יוצא לחופשות.

חרף קביעת מסוכנותו של העותר, הוא לא עבר כל הליך טיפולי במהלך מאסרו ומשכך, מוצדקת מסקנת הוועדה לפיה מסוכנותו המינית נשארה ברמה גבוהה, כפי שהייתה בזמן ביצוע מעשיו המיניים, בהעדר הליך טיפולי.

העותר טען בפנינו כי אין הליך טיפולי לאסירים כמותו המכחישים את ביצוע העבירות נושא מאסרו, אך טיפול כזה קיים והעותר לא עשה עד כה דבר על מנת לנסות ולהיקלט לאותו טיפול, ומשכך, אין לו אלא לבוא בטרזנייה על עצמו.

לאור כל האמור לעיל, החלטת הוועדה המבוססת על מסוכנותו של העותר נושא מאסרו ועברו הפלילי ועל עמדת הגורמים המקצועיים, היא החלטה סבירה ומוצדקת ואינה מצדיקה התערבות ערכאה שיפוטית.

אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום כ"א אב תשע"ה, 06/08/2015 במעמד ב"כ המשיב 2 והעותר.

בלהה טולקובסקי, שופט

הדס עובדיה, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד